

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Liber Theologiæ Moralis, Viginti Qvatvor Societatis Iesv
Doctoribvs Reseratvs**

**Escobar y Mendoza, Antonio de
Lvgdvni, 1659**

Examen Primvm. De Dominio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41066

EXAMEN PRIMVM

De Iustitia & iure, circa materiam de Dominiō.

CAPUT PRIMVM.

De Iure, Iustitia, & Iniuria.

§. 1.
Ius.

1. *Vidnam est Ius?* Ius iustitiae obiectum accipitur tribus modis. Primo pro iusto & æquo. Secundo pro lege. Tertio pro facultate ad aliquid quo pacto quis dicitur uti iure suo. Hic equidem sumitur prout est idem quod æquum, & medium inter excessum, & defectum. Profecto à iure dicta est iustitia, cuius obiectum est ius.

§. 2.
Iustitia.

2. *Quotuplex Ius?* Multiplex planè. Diuiditur enim in Ius Naturale, & Positivum. Positivum autem in Divinum, & Humanum, Humanum verò in ius Gentium, Civile, & Canonicum. Porro iuris peritis etiam triplex est ius, Generale, & speciale: publicum & priuatum: priuatum verò distinctum in ius naturale, gentium, & ciuile.

3. *Quid est Iustitia?* Constans & perfecta voluntas suum ius cuique tribuens, virtus utique ad alterum, & solum interæquales, reponitur inter Morales, & specialis virtus est. Hinc colligo inter patrem & filium non emancipatum, inter dominum & seruum, inter virum & uxorem non esse iustitiam.

4. *Circa quas actiones Iustitia versatur?* Circa internas in ordine ad alterum, & secundariò passiones moderatur, in voluntatēque quasi in subiecto posita est, & habet medium rei, cum aliæ virtutes medium rationis habeant.

5. *Quoniam Iustitia perfectio?* Theologicis virtutibus, & Religione, & prudentia imperfectior est; reliquis verò praestantior.

6. *Quotuplex ex Iustitia?* Diuiditur in distributiuam, & commutatiuam. Iustitiae distributiæ materia est distributio præriorum, munierum, dignitatum, officiorum, & beneficiorum, ceterorumque bonorum communium. Commutatiæ verò iustitiae materia duplex est, una comprehendit contractus, qui commutationes voluntariae sunt: altera deli-

ctia

cta & quasi delicta, quæ commutations inioluntariæ censentur.

7. Quid est iniustitia? Violatio alieni iuris. Quisnam ^{§. 2.} Iniuria. modis alteri sit iniuria? Duobus. Primo commissione; secundò omissione. Injustus est qui sciens, & volens iniustum facit: iniuriam non patitur nisi nolens. Nemo sibi, propriè loquendo, iniuriam facit; & potest quis iniuriam, iniustumve facere, & non esse qui iniuria afficiatur.

C A P V T I I.

Quid sit Dominium, quotplex, & in quisnam personis reperiatur.

8. **Q**uid est Dominium? Ius perfectè disponendi de re corporali, nisi lex obstat: vel conuentio prohibeat. Eius titulus est radix & origo, vnde dominium oritur.

9. **Q**uotplex dominium, & dominij titulus? Titulus quidem dominij duplex est, verus scilicet, & præsumptus sive coloratus. Dominium autem triplex est. Primum iurisdictionis. Secundum plenum ~~& non plenum~~. Tertium directum, & utile.

10. **Q**uisnam in personis dominium reperitur? Solæ ies rationales capaces dominij sunt, ut Deus, Angeli respectu suorum operationum, homines etiam pueri, & peccatores. *Filiifamilias?* De peculio castrensi, vel quasi castrensi dominium habent; de aduentitio directum tantum, de profectitio nullum. *Serui?* Non habent dominium absque consensu domini in quibusdam casibus habent.

11. **Q**uid de dominio Clericorum? Eorum bona triplicia, patrimonialia, quasi patrimonialia, & ex re Ecclesiastica. De primis duobus verum dominium habent. De Ecclesiasticis quoad redditus, domini sunt, etiam eius partis, quæ congruæ sustentationi superest, sed obligantur sub mortalis peccati reatu eam in pia opera expendere secundum tutiorem sententiam.

12. **R**egulares capaces ne dominij sunt? Professi minimè. Scio eos, qui beneficiarij sunt, in piis causas fructus posse dispensare. Porro Superioris Regulares habent bonorum Religionis administrationem: rerum tamē stabilium administrationem concedere non possunt, nisi officialibus, ex Trident.

13. *Hoc*

332 *Moralis Theologiae Tract. III. Iustitia,*

13. *Homo quidnam dominum habet?* Rerum inferiorum dominus est; non quidem naturaliter alteius dominus, sed iure gentium. Nec suæ vitæ est dominus; honoris verò, & famæ dominum habet.

CAPUT III.

*De modo acquirendi dominium rerum rationabilium,
& irrationalium.*

§. 1. 14. *Quoniam modis hominum dominium acquiritur?* Quia
Dominij tuor, iure belli, iusta condemnatione, per emptionem & venditionem, & nativitatem. Porro capti in bello iudicato-
acquirē- stè fugere possunt, si bellum iniustum fuerit. Capti iure belli
ratio- etiam possunt fugere rectè ad suos, iure postlimini. Ius do-
nabilitiū minorum se extendit ad omnes seruorum operas, non ad vi-
modus tiam, nec mutilationem.

*ad fidem
conversus*

15. *Quot modis quis potest à servitute liberari?* Nouem.
Manumissione. 2. Alimentorum negatione. 3. Si ancilla ad
fornicationem cogatur. 4. Seruus Iudei aut Pagani, seu Ha-
retici liber est. 5. Mancipium à Iudeo circumcisum fit libe-
rum. 6. Solitus suam ancillam habens concubinam usque ad
mortem, & de ea nil statuens liberam facit. 7. Serua fit libe-
ra, si eam dominus tradit libero ignorantii eius servitutem. 8.
Eadem est ratio, si quis seruum suum heredem instituat, vel
tutorem relinquat filio suo. 9. Seruus denique adoptione à
servitute liberatur.

§. 2. 16. *Quanam res sub dominium veniunt primo occupantibus?* Primo feræ nisi sua natura mansuetæ sint. Quæ vero man-
suefieri solent, tandem manent sub potestate dominorum,
acquirē- di irrationalium rationabi- quandiu consuetudinem habent ex libera vagatione redeun-
lio ra- zio. di. Feræ domino carentes sunt primo occupantis; tandem autem retinetur eorum dominium, quandiu sub nostra cu-
stodia sunt. Ab uno percussa, & ab altero capta. Dividenda est
si percutiens causa fuit, ut aliis capiat. *Quid de venatione?* In publicis locis potest prohiberi in quibusdam casibus; re-
seruans autem ius venandi caueat damna. Clericis quidem
ratione status prohibita est. *Licita ne columbaria?* Licita
plane, nisi lege prohibeantur. *Quid de maris duitiis?* Lapilli
in maris littore sunt inuentoris. Derelicta etiam sunt primo
occupantis. Insulae maris si in medio flumine natæ sint, com-
munes

munes sunt cum habentibus prædia ab utraque fluminis parte ; si autem alteri parti propinquiores , erunt eorum, qui ab ea parte prædium possident. *Vacantia bona cuiusnam?* Ad fiscum deferuntur , nisi tanquam peregrini in hospitalibus moriantur, eorum enim bona mobilia vel hospitalium sunt, vel ab Episcopo in pias causas distribuēda. *Thesaurus?* Equidem arte Magica inuentus ad fiscum pertinet post latam sententiam ; bonis autem artibus, est inuentoris, si locus iphius sit : si locus alienus , dimidium inuentoris est, dimidium domini agri, si casu inuentus sit ; si autem ex industria inuentus consentiu domini , totus est inuentoris, nisi aliud pactum sit initum. *Quid si agrum emam, in quo Thesaurus adest?* Acquiris tibi. At si publico in loco inueniatur thesaurus? Totus est inuentoris. *Si in loco sacro?* Dimidium inuentoris, & Prælati dimidium. *Quid denique de Sylva cædua?* Fas est communitati sub certis pœnis prohibere, ne cædatur. Si quis cædens deprehensus, pœnam tenetur soluere. Pascorum quidem idem ius est quod sylva cædua.

C A P V T IV.

*De acquirendo Dominio iure ciuili, seu
Præscriptione.*

17. *Quoniammodo iure ciuili dominium acquiritur?* Præ- §. I.
cipiè præscriptione. Porro præscriptio est ac- *Præscri-*
quisitio dominij per continuationem possessionis tempo- *ptio.*
re à lege definito, bona fide accidente possessori. Certè
dubitans, an res sua sit, non habet bonam fidem, si posse-
sionem inchoët cum eo dubio ; at si continuet tantum, pos-
sessione cum bona fide supposita, simpliciter est in bona
fide.

18. *Post possessionem existimo mihi non licere rem possidere
aliquam: num præscribo?* Non continua possessionem, necque
præscriptionem. *Ignorantia vincibilis sufficit ne ad bonam
fidem?* Inepta quidem est. Requiero tamen ad possidendam rem,
num titulus præsumptus sit sat: Ita planè ; qui tamen verus
credatur ab eo, qui rem eo titulo possidet.

19. *Quædam tempus ad præscriptionem requiritur?* Res
mobiles corporales , si priuatorum sint, triennio præscri-
buntur : immobiles decennio, inter præsentes , & duplo in-
ter

334 *Moralis Theologiae Tract. III. Iustitia*,
ter absentes. Iura , debita, & actiones, quæ inter immobilia
computantur, præscribuntur contra priuatos eodem tempo-
re, quo res immobiles, nisi quid contrarium sit peculiari iure
sancitum. Immobiles contra Ecclesiam Romana inferiorem
spatio quadraginta annorum præscribuntur: contra Roma-
nam annis centum ; contra Regulares priuilegiatos annis
sexaginta. Bona Principis tanquam priuati eodem tempore
quo priuati bona, præscribuntur. Collectæ pro publica ne-
cessitate quadraginta annis. Ius imponendi vestigalia qua-
draginta annis cum titulo ; sine titulo , tempore immemo-
riali. Quæ verò debentur in supremæ potestatis recognitio-
nem , nullo tempore præscribi possunt. Contra leges ciuiles
præscribitur annis decem. Contra Canonicas quadraginta
consuetudo sit contra ius Ecclesie.

20. *Quid de Prescriptionis processu, & interruptione?* Proce-
dit planè præscriptio, quando post inchoationem eius bona
fide continuatur ; dormit cum postquam inchoata est aliquo
tempore, cessat; interrupitur autem cum postquam inchoa-
ta est , ita cessat, ut etiam si rursus incipiat, non continuetur
cum priore.

§. 2. 21. *Altos expende modos , quibus dominium iure ciuili ac-
quiritur.* Ministri iusti stipendiū dominium acquirunt pro
di acqui- officio, nil autem amplius in pretium accipere possunt, & si
rendi do- accipient, tenentur restituere. *Quid si plus faciant, quam in
minium suo munere teneantur :* Possunt pro eo ultra proprium mode-
sure ci- ratum , & iustum pretium accipere. *Indices delegati :* Possunt
vili. à litigantibus munera accipere in cibo & potu , ita ut intra
biduum , aut triduum consumi possint. Id etiam licet iis in-
dicibus , quibus stipendium constitutum non est. *Episcori :* Possunt accipere expensas in viualibus, non autem in pecu-
niis. *Quid de muneribus contra legem datis ?* Si solum ad re-
dimendam vexationem collata sunt, tenentur qui ea accepere
restituere : si dentur ex amicitia , vel gratitudine , vel gaudio
rei bene gestæ , seclusa lege positiva id prohibente, ministri
illorum comparant dominium ; restituenda verò tantum
sunt post sententiam. *Si pretium acceptum esset pro ferenda
iusta sententia ?* Danti restituendum est. *Quid si datus animus
fuit corrumpere iudicem ?* Non conceditur illi actio ad repe-
tendum.

22. *Potest ne quis pro opere virtutis, ad quod tenetur ex reli-
gione, vel alio precepto nullo postulato pretio , pretium accepere?*
Minimè. Si autem ratio, vel iustitia postulet, ut pretio recom-
penseretur, sumi potest, ut etiam pro opere supererogationis.

23. *Quid*

23. *Quid de pretio præ ore turpi accepto?* Accepta ob turpem causam solo iure naturali spectato illicita non sunt, nec restituenda. Pactio pretij ob rem turpem illicita est, nec obligat; postquam facta est, obligationem inducit: sic accipi premium potest ob iniustam sententiam datam, ob homicidium factum, ob meretricium, ob occultam etiam fornicationem. In quibusdam verò casibus, tenetur restituere, v.g. si acceperit meretrix à non potentibus alienare, vel fraude ac dolo quis horum extorserit; quando item occulta fornicatio puniretur in iudicio, actio illi in foro externo non conceditur.

CAP V T V.

Praxis circa materiam de Dominio ex Do-
ctoribus Societatis IESV.

24. *Dixisti quem Dominium famæ habere. Peccat ne sine causa sese infamando?* Etsi quisque dominus est honoris sui, & famæ, non licet tamen hæc sine causa negligere. Ex causa autem hoc cum laude geritur. Vnde cum *Valentia Valent.* existimo hominem ex genere lethaliter delinquere se ipsum sine causa rationabili infamando.

25. *Dominium rei, quæ nullius fuit, acquiritur ne sine ap-
prehensione?* Non acquiri *Saa.* affirmat. Addit in rebus spi- *Saa.*
titualibus sufficere titulum habere.

26. *Quidnam de prescriptione, & usucapione?* Præscriptio dicitur immobilium, usucapio mobilium. Fit usucapio trienio etiam in rebus Ecclesiæ. Requiritur bona fides etiam in rem tradente. Non potest autem res sacra usucapi, aut prohibita alienari, nec res Ecclesiæ solemnitatem in alienatione requirens: nec res pupilli, aut minoris, quæ potest seruari, scilicet quæ non consumuntur. Non sufficit autem ad usucapionem inchoandam, si quis rem possidere incipiat cum dubio, an sua sit: sed necessaria est bona fides, qua absque dubio credat rem suam esse. Ex *Molina.*

vno usus actu

Molin.

27. *Nocet ne hæredi mala fides defuncti ad præscriptio-
nem?* Nocet planè; non autem nocet habenti ab hærede. *Saa. sic.*

Saa.

28. *Presumitur ne titulus consuetudine immemorabili?* Ita quidem. Sufficere autem & iustum credulitatem tituli ex er-*re facti* *Saa.* idem affirmat ex *Couarrus.*

Saa.

29. *Solutio*

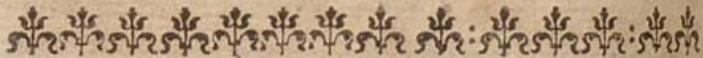
336 *Moralis Theologie Tract. II. Iustitia,*

29. Soluit quis tributum aut pensionem per contractum premissum: quot annis præscribit? Triginta annis non soluerunt mala fide. Quod si erat pactum non soluendi nisi pettam, negligente domino petere, præscribit debitor secundum legem communem præscriptionis. Molinam sequor.

Molin. 30. Eligendi ius quis annis præscribitur? Quadragesima etiam si unus solummodo actus interueniat. Idem Molina.

Molin. 31. Quid de prohibitis alienari? Affirmat idem Doctor, non præscribi ante triginta, vel quadraginta annos.

Saa. 32. Statum tollens præscriptionem tollit ne eam, cuius iniuria non est memoria? Saa, Non tollit.

EXAMEN II.

De Iustitia & iure circa materiam de Restitutione.

CAPUT PRIMUM.

De Restitutionis necessitate.

1. **R**vidnam est Restitutio? Iustitiae commutatio actus, quo redditur ad aequalitatem alteri, quod iniuste ab eo sublatum est.

2. **Q**uotuplex Restitutio? Duplex, vna, qua reuocantur omnia in statum pristinum: altera, qua tantum in aliquo particulari.

3. **N**ecessaria ne? Ad salutem quidem necessaria est, & in precepto, quod principaliter est negatum.

4. **E**xpende Restitutionis radices. Tres planè sunt, ex re accepta, ex iniusta acceptione, & ex vtraque. Qui ex re accepta tantum, tenetur eam restituere si exter; si pretium eius habet, id tantum restituere debet, quo factus est dition. Qui ex iniusta acceptione, tenetur in solidum ad totum damnum causatum, v.g. ad fructus rei, valorem eius, si non extaret, & similia. Qui verò ex vtraque, tenetur ad reddendam rem, ad damnationem secuta ex acceptione, & retentione iniusta, fructus & lucra, quæ cessarent.

CAP.